

## [Elin Appel.]

Overbevisning, naar den blot ikke skal paa-  
tvinges andre. Men det er gaaet op for mig,  
at det er meget faa Mennesker, for hvem  
dette er Tilfældet, baade her paa Rigsdagen  
og ude omkring i Landet. Det ser ogsaa ud  
til, at det forholder sig saadan inden for  
Folkekirkens Ledelse. Som nævnt har Bis-  
koppernes Skrivelse af 22. Januar i Aar  
reelt givet en Kvinde, nemlig cand. theol.  
Ruth Vermehren, Tilladelse til at forvalte  
Sakramenterne. Hun har siden gjort det.  
Bisperne forklarede dette med, at der i det  
paagældende Kvindefængsel foreligger en  
*casus necessitatis*, en Tvangssituation, som  
altid har givet Lægmand Ret til at admini-  
strere Sakramenterne. Men dette er jo ikke  
rigtigt. Her er reelt ikke nogen Tvangs-  
situation; man naar saamænd nok i de  
fleste Tilfælde f. Eks. at ringe til Rigsdagen  
efter en Fængselspræst.

Biskop Skat Hoffmeyer har i „Aarhus  
Stiftstidende“ den 10. Februar i Aar skrevet,  
at denne Erklæring skal forstaas rummeligt,  
og Biskop Scharling har, som nævnt, skre-  
vet omtrent det samme. Det betyder altsaa,  
at den danske Kirkes Øverste har givet en  
Kvinde Lov til at øve Præstegerning. De  
har givet hende Lov til det, som maatte være  
det primære, nemlig at forvalte Sakramenter-  
ne paa Menighedens Vegne, men det, som  
maa være det sekundære, Kirkens officielle  
Bekræftelse derpaa, forholder man hende.  
Ud fra hvilken Grund? Ordinationen er dog  
ikke et Sakrament som i den katolske Kirke.  
Luther siger om Ordinationen i Skriftet til  
den tyske Adel, hvis jeg maa citere det, at  
alle Kristne sandelig tilhører den gejstlige  
Stand, følgelig bliver vi alle ved Daaben  
indviet til Præster, thi hvis der ikke var  
nogen højere Indvielse af os end den, Paven  
eller Biskoppen giver, vilde der aldrig gen-  
nem Pavens eller Biskoppens Indvielse  
blive nogen Præst. Det er derfor en helt  
ulogisk, ja, helt uluthersk Stilling, Bisperne  
nu har indtaget, idet de sætter Ordinationen  
over det at forvalte Sakramenterne, og jeg  
kan ikke tænke mig, at dette Standpunkt,  
som intet Standpunkt er, skal være Biskop-  
pernes endelige Ord i denne Sag, som det  
heller ikke fremgaar af nævnte Skrivelse.

Jeg mener derfor at have Lov til at  
sige, at den danske Kirkes Øverste har givet  
en Kvinde den Adgang til Præsteembede,  
som der kan gives, indtil Rigsdagen ved at  
vedtage en Lov om Kvinders Adgang til  
Præsteembeder giver Mulighed for, at ogsaa  
Ordinationen kan følge efter. Dette er et  
meget væsentligt Argument mod Paastan-  
den om, at Tiden ikke er moden. Den er

i denne specielle Sag netop moden, og ændrer  
Rigsdagen det foreliggende Lovforslag, fra-  
skriver vi os derved den urimelige Ret, vi  
nu har til at bestemme over, om Kirken  
vil ordinere Kvinder eller ikke, og henlægger  
derved den konfessionsløse Rigsdags Af-  
gørelse til Kirken selv, hvor den med Rette  
maa ligge.

Spørgsmaalet er, som det ogsaa blev  
nævnt, aktuelt for Fængselet ude paa Sund-  
holm netop i Aar, fordi Sundholm nu skal  
gøres til et rent Kvindefængsel og der i den  
Anledning er opslaaet et nyt Præsteembede  
derude. Fængselsmyndighederne paa Sund-  
holm ønsker, at cand. theol. Ruth Vermehren  
skal have dette Embede. Det er almindeligt  
anerkendt, som ogsaa den højtærede Kirke-  
minister udtalte ved Lovforslagets Forelæg-  
gelse, at Ruth Vermehren har arbejdet sær-  
deles godt derude. Det er ogsaa fra forskellig  
Side erkendt, at paa disse kvindelige Fanger,  
som meget ofte er seksuelt overbetonede,  
virker det forstyrrende, naar det er en mand-  
lig Præst, der besøger dem. Ruth Vermehren  
har arbejdet i Kvindefængselet i 17 Aar, hun  
er 51 Aar, og jeg tror, man kan sige, at for  
hendes Vedkommende maa Tiden være  
moden nu, hvis den nogen Sinde skal blive  
det. Hun er træt af at være der af Naade og  
ikke med den Ret, som en Stilling giver.  
Som det nu er, kan i Virkeligheden en hvilken  
som helst nyuddannet Teolog have Myndig-  
hed til at sætte sig over hende og dirigere,  
hvad hun maa og ikke maa. Jeg ved, det  
er rigtigt, som den højtærede Kirkeminister  
sagde i sin Forelæggelsestale, at Ruth  
Vermehren har erklæret sig tilfreds med Ord-  
ningen, som den er nu, nemlig at hun har  
faaet Lov til at forvalte Sakramenterne. Jeg  
indrømmer, at jeg straks fandt det forkert,  
at Ruth Vermehren gik med til dette Kom-  
promis, men jeg forstaar nu, at netop denne  
hendes Stillingtagen har vist os alle, at hun  
er Præst og ønsker at udføre sin Præste-  
gerning for at hjælpe Fangerne og ikke for  
at være Murbrækker og Stridsemne i en stor  
principiel Diskussion.

Der er blevet sagt, at denne Situation  
er saa speciel, at den ikke kan give Adgang  
til en almen Løsning af Spørgsmaalet. Maa  
jeg hertil sige, at der findes jo ogsaa andre  
Kvinder her til Lands, der holder Guds-  
tjeneste. Lad mig f. Eks. nævne Maren  
Sørensen fra Valsbøl, cand. theol. Bodil  
Koch Landet over og Forstanderinde Jørgine  
Abildgaard fra Snoghøj. Jeg nævner om  
denne sidste, at da hun holdt Gudstjeneste  
i Vestjylland, var der bagefter en meget stor  
Altergang af begge Køn hos denne kvinde-  
lige, ikke-teologiske, uordinerede Præst. De